

שווה אורגניזל זה של פיקאסו, ש' הפך לאחרונה למבוקש בקרב מבייני האמנות החדשים בישראל. הדפס האורגניזל נמכר בארץ ב-2500 דולר.

10,000 דולר

**זה לא רק סנוביזם של עשירים חדשים -
זוהי גם שיטה להשקיע כסף בצורה
הצמודה לדולאר, להלבין כסף שחור, לקבל
תמריצי ייצוא ולאפשר הברחות קלות**

פיקאסו

צמוד ל-\$

רישומי פיקאסו. כהן, כיום בן 75, עשה את כספו בלשם מפעלים לבגדי גברים. אותה מכר לקונצרן של משולם ריקליס ב-20 מיליון דולר. כשהחליט להתמסר לתחביב האמנות שלו, נסע לאירופה, קנה יצירות של פיקאסו ב-1.1 מיליון דולר. זה היה לפני חמש שנים. כיום, מוערך אוסף זה ב-10 מיליון דולר.

כהן הוא אחד התורמים הגדולים לישראל, בעילום-שם. מוזיאון-ישראל קיבל ממנו חדר-רישומים שלם, ועוד שורה של יצירות אמנות. כן הוריש למוזיאון, בצוואתו, חלק מאוסף פיקאסו שלו. הוא תרם גם רבע מיליון דולר לתל-השומר ולעוד מוסדות. כהן מכיר את ישראל מקרוב. כאשר ראה את העלייה ברמת-החיים בארץ, החליט כי הגיעה שעתם לפיקאסו.

לסטרום דעות קסלניות ביותר על האמנות הישראלית ומחילה. הוא אינו מביין כיצד מסוגלים הישראלים לשלם 30 אלף לירות עבור שמואל בק, למשל. גם (המשך בעמוד 24)

תמונות יקרות-הערך, שגם הן עומדות למכירה. התמונות שמציע סטרום נתקבלו בהתלהבות עליידי ישראלים בעלי כסף מיותר, שהחליטו כי יצירות של אמני חו"ל, הניקנות תמורת מטבע זר, הינן השקעה טובה יותר מתמונות ישראליות — וסמל מעמד גבוה.

כי מסבין תצא תורה

ביל סטרום מציג שופר ע' תיה, מאוסף העתיקות שהוא מציע למכירה לישראלים. על הקירות מאחוריו, בסלון הוויולה המפוארת שלו בסביון, אחדות מה-

מה עושה זוג ישראלי חדש, מהצמרת הישראלית החדשה, הניצב נוכח עשי-רים מטרים מרובעים של קירות ריקים?

זה עתה גמרו לרהט את דירתם החדשה. רהיטים ספרדיים — אמיתיים, לא אלה המיוצרים בעזה. מטבח אמריקאי אוטומטי. שתי עזרות ישראליות אורגניזל. הבעל קנה לאשתו טובארו 1900 קופא חדשה, והיא קנתה לו עניבה חדשה. הבעייה היתה, שעד כאן היה הכל שיגרי תני, אוי, כלי-כך שיגרתני. זה בדיוק מה שישו כל חבריהם, לצמרת-הממון החדשה של ישראל.

המקום האחרון שנותר לו עדיין לאדם להתדר בו — היו הקירות.

הקירות של חבריהם היו מכוסים ב' שמואל בק, ראובן, יוחנן סימון, אפילו שאגאל. איך יוצאים מן השיגרה האורורה הזאת?

את הפיתרון לבעייה הכאובה סיפק ביולי סטרום. בעזרתו, עלה הישראלי המצליח על הגל החדש, שתפס אותו ואת עשירי

ישראל האחרים: שיגעון היבוא של תמונות של ציירים זרים.

הצלחה

מיידית

א יזרור כהן היה כבר פעמים רבות בארץ. אולם היה זה בביקורו לפני שנה שהחליט כי הגיעה השעה להציע לישראלים את פיקאסו ודאלי, רואו ורנואר. הוא נפגש עם ידידו מארה"ב, ביל סטרום, שהתגורר בסביון כתושב זר, שיכנעו כי ישראלים רבים הגיעו לשלב בו יש להם מספיק כסף עבור יצירות אמנות גדולות. סטרום השתכנע, פתח בביתו סניף של הגלריה המפורסמת של כהן בניו-יורק. ההצלחה היתה מיידית: תוך חצי שנה, קנו הישראלים יצירות ורות ב-50 אלף דולר. המחיר הגבוה ביותר שלם עבור הדפס של פיקאסו — 2500 דולר. סטרום לא פירסם את הגלריה שלו.

מסרב לפתוח נציגות בתל-אביב. מי שרוצה לקנות — חייב לבוא לביתו בסביון. והם באים. הנהירה אחרי אמנים הזרים החלה נותנת אותותיה גם בתל-אביב. גלריה גורדון המכובדת והידועה החלה אף היא לייבא ולמכור יצירות של אמנים זרים. סביר להניח כי גם גלריות אחרות תלכנה בעקבותיה.

כאשר הגיע ביל סטרום ארצה, לא שיער כי יהיה חלוץ מביאי האמנות הזרה ארצה. בניו-יורק היה בעל חברות אחוקה גדור, לות, אולם כל השנים נמשך לעיסוק באמנות. גם אשתו ימינה, לבית אנגלמן, בת למשפחת יורדים, אותה הכיר במחנה של התנועה הציונית, נמשכה לעיסוק באמנות. בין יתר תחביביו בארה"ב היה ביל חבר בהנהלת קרן-התרבות אמריקה-ישראל, שם, התיידד עם חבר הנהלה אחר, אינדור כהן, הידוע כיום כבעל גלריית רייז-כהן — הגדולה בגלריות הגרפיקה (הדפסים ורישומים) במינסוטה. בגלריה זו האוסף הגדול בעולם של

יורדת ועולה
אשתו של סטרום ימינה, בת למשפחת יורדים שהכירה את ביל סטרום בארצות-הברית, עתה איתו לארץ.